

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 429/2017
23.05.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљених АА и ББ, због кривичног дела проневера из члана 364. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Звонка Марковића и браниоца окривљеног ББ, адвоката Живана Јеремића, поднетим против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К 354/16 од 06.06.2016. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1330/16 од 28.09.2016. године, у седници већа одржаној дана 23.05.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

I ОДБАЦУЈЕ СЕ као неблагоприятан захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Звонка Марковића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К 354/16 од 06.06.2016. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1330/16 од 28.09.2016. године.

II ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног ББ, адвоката Живана Јеремића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К 354/16 од 06.06.2016. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1330/16 од 28.09.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу К 354/16 од 06.06.2016. године, окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела проневера из члана 364. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ, док је окривљени ББ оглашен кривим због кривичног дела проневера у помагању из члана 364. став 2. у вези става 1. у вези члана 35. КЗ за које су им изречене условне осуде тако што су им утврђене казне затвора у трајању од по једне године и истовремено одређено да се овако утврђене казне затвора неће извршити уколико окривљени у року од три године од дана правноснажности пресуде не учине ново кривично дело. Том пресудом окривљени су обавезани да у корист буџетских средстава суда на име паушала уплате износе од по 10.000,00 динара у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, као и трошкове кривичног поступка о чијој ће висини бити одлучено накнадно, посебним решењем. Истом пресудом

на основу одредбе члана 91. КЗ од окривљеног АА одузима се противправна имовинска корист у износу од 540.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1330/16 од 28.09.2016. године, одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљених АА и ББ и пресуда Основног суда у Крагујевцу К 354/16 од 06.06.2016. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтеве за заштиту законитости поднели су:

- бранилац окривљеног АА, адвокат Звонко Марковић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) у вези става 2. и става 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи тако што ће овог окривљеног ослободити од оптужбе, односно да исте укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, уз захтев да сходно члану 488. став 2. ЗКП буде обавештен о седници већа;

- бранилац окривљеног ББ, адвокат Живан Јеремић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) у вези става 2. и става 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи, тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе, односно да исте укине и предмет врати другостепеном суду на поновно одлучивање или пак првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу одредбе чланова 486. став 1. и 487. став 1. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, са захтевима за заштиту законитости бранилаца окривљених АА и ББ, па је нашао:

- да је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Звонка Марковића неблаговремен, а да је захтев браниоца окривљеног ББ, адвоката Живана Јеремића, недозвољен.

Одредбом члана 485. став 4. Законика о кривичном поступку прописано је да због повреда овог законика (члан 74, члан 438. став 1. тач. 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. ст. 3. и 4. учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости у року од 30 дана од дана када му је достављена правноснажна одлука, под условом да је против те одлуке користио редовни правни лек.

Како се из списка предмета и то доставнице утврђује да је окривљеном АА правноснажна пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1330/16 од 28.09.2016. године достављена дана 06.10.2016. године, а да је исти, путем свог браниоца адвоката Звонка Марковића захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда поднео дана 13.02.2017. године, препорученом пошиљком РЕ237790846РС, Врховном касационом суду, то је овај суд нашао да, сходно цитираној садржини одредбе члана 485. став 4. ЗКП захтев није поднет у року од 30 дана од дана достављања правноснажне одлуке, те да, следствено изнетом, захтев браниоца окривљеног АА, адвоката Звонка Марковића поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К 354/16

од 06.06.2016. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 1330/16 од 28.09.2016. године није поднет у року који је прописан одредбом члана 485. став 4. ЗКП, због чега је исти оцењен као неблаговремен.

Поред тога, бранилац окривљеног ББ, адвокат Живан Јеремић као разлог за подношење захтева за заштиту законитости наводи повреду закона из члана 485. став 1. тачка 1) у вези става 2. и става 4. у вези члана 16. ЗКП, коју не опредељује навођењем конкретне повреде одредаба ЗКП у смислу члана 485. став 4. ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, преко браниоца, а из образложења захтева и навода да су нижестепени судови учинили повреду закона закључком да је окривљени ББ умишљајно помогао окривљеном АА да изврши кривично дело проневера из члана 364. став 2. у вези става 1. КЗ истицање да се суд послужио претпоставком да је од добављача ЗЗ "ВВ" набављено само 900м³ огревног дрвета и да је по признаници од 09.11.2004. године том добављачу и требало да буде исплаћено само 900м³ по цени од 2.240,00 динара по 1м³, у укупном износу од 2.178,000,00 динара, те да суд закључује да је од тог износа сведоку ГГ, као представнику тог добављача исплаћено на руке износ од 1.638.000,00 динара, а да преостали износ од 540.000,00 динара није исплаћен ни сведоку ГГ, ни окривљеном ББ, по оцени Врховног касационог суда произилази да се захтевом оспорава чињенично стање утврђено првостепеном, а потврђено другостепеном пресудом у погледу учешћа овог окривљеног у извршењу кривичног дела у питању.

Међутим, како је чланом 485. став 4. ЗКП који прописује разлоге због којих окривљени, односно бранилац окривљеног сходно ограничењу његових права правима која у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5) ЗКП), могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека по основу погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног ББ, адвоката Живана Јеремића, оценио као недозвољен.

Руковођен изнетим разлозима, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 1) и тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

Председник већа-судија
Зоран Таталовић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић